

דברי הכפר

אנו נושאים לפידיים
בלילות אפלים
זורחים השבילים -
מתחת רגלינו!
ומי אשר לב לו
הצמא לאור - ישא
את עיניו
זלבו אלינו
לאור
ויבוא!

זאב

מס' 539

כ"ב בכסליו תשל"ח

2 בדצמבר 1977

כפר-הנשיא

* ביום שישי שעבר ידענו ממה חנינא אשל על גלגולי שמוח משפחה בישראל.
יש לציין שעל אף התקלות (הלוח שהתמוטט וכך מספר אנשים שננזפו על ידי המרצה...) למדנו משהו על שמוח המשפחה שלנו. בעקבות ההרצאה נותר רק לספר שנמצאים אצלי כמה עותקים של ספריו של המרצה: גלגולי שמוח משפחה בישראל, ומלים וגלגוליהן וכך ספר על מנדלה מוכר ספרים. הספרים יימסרו למעוניינים וכל הקודם זוכה. כמו כן, אם יש לכם דאלה בנוגע לשם משפחתכם, אתם יכולים להעלות אותה על הכתב ולמסור לי ואני אשלח למשה. הוא מבטיח תשובה חינם לכל שואל.

* הערב - מרתון סרטונים. בחלקם מהמועצה הבריטית וחלקם ממחלקת הקולנוע.
* יום ראשון בערב - הדלקת נר ראשון של חנוכה. פרטים על יבוע החנוכה יימסרו לחוד.

* ניתן עוד להרשם לסדרת הקונצרטים למינויים של המועצה האיזו רית. פרטים על הקונצרטים נמצאים אצלי. אגב, אפשר לרכוש חצי מינוי במחיר של 60 ל"כ.
כרטיס זה מאפשר כניסה ל-4 קונצרטים לפי בחירת המינוי.

ישיבת ועדת קבלת שבת שהתקיימה ביום ה' 24.11.77 בהשתתפות אירית, נטע,

אריק, דייב ד' ותמר. שוחחנו על כל הקשיים הטכניים שעדיין מעיבים על השמחה השלמה של קבלת שבת. הצענו את ההצעות הבאות:

א. כדי למנוע את הצורך לקום ולהסתובב, יש לרכוש כ-100 קומקומים פלסטיים ולמלא בהם מים ולשים אותם על השולחנות. (אפשר להעמידם על השולחן בצהריים). כמו כן יש לשים חלה על השולחנות.

ב. כלים: צוין שבמבועות האחרונים לא היו מספיק צלחות מרק על השולחנות. בינתיים נרכשו עוד צלחיות. יחד עם זה, עיקר הבעיה נעוץ בהעלמותם של כלים מחדר האוכל. כל צלחת שנלקחת - חסרה על השולחן. חברים מתבקשים בכל לשון של בקשה להחזיר את הכלים שברשותם. כמו כן חייבים האחראים לאוכלוסיה הזמנית לדאוג להחזרת הכלים.

ג. רווחים בין השולחנות: שוב נמצא בחדר האוכל המקל המפורסם שלפיו קובעים את הרווחים. אם יקפידו למדוד בעזרת המקל, ואם כל צרכינו יהיו מוכנים על השולחן, ולא נצטרך לקום ולטייל, נוכל לשבת בנוחיות.

ד. סידורי ישיבה: נדמנו חלונות מצד חברים על שיבוץ הישיבה שלהם. עם כל המאמצים

הנהגה נכונה. טובה. נכונה. נכונה.

3

שעושה נטע להענות לבקשות, הרי שקשה מאד גם להוסיב משפחה יחד עם המאומצים שלה, ליד משפחה אחרת עם המאומצים שלה וגם לא לשנות את מקום הישיבה שלהם. אנא חברים, נסו להבין שאת הבלתי אפשרי, פשוט אי אפשר לעשות. וודאי ש"איום" בנוסח: אז אנחנו נאכל בבית - לא ישרת את המטרה.

ה. תורנות ועבודה בחדר האוכל. מסתבר שהעבודה במשמרת זו, שהיא אגב מסירת שבת, היא קשה מאד ואין עליה הרבה "קופצים", ניסינו למצוא דרכים להקל על העובדים האלה, ונראה לנו שניתן לעזור קצת אם נוסיף תורן אחד לקבוצת התורנים. תורן זה יעבוד מ-5.30 עד 7.30 ויעזור לאחראים בעריכת הסופיה ובחלוקת האוכל, כמובן שתורן כזה אינו יכול להיות "כל אדם", הוא חייב להיות בעל נסיון מסויים בעבודת חדר האוכל, אך נראה לנו שאין זו בעיה.

ו. חלוקת האוכל:

מרק: הוצע לרכוש קומקומים במקום המצקות הענקיות, לשם מילוי המקיות. את המרק יש להתחיל לצקת לא לפני התחלת הטקס, כדי שלא יוגש קר לשולחן. בענין זה הוצע גם שתהיה על השולחן "מנה ראשונה" או אפילו סלט קר, במקום הירק המבושל, ואפשר יהיה לחלק את המרק קצת יותר מאוחר, אבל חם! הערה נוספת בקשר לכמויות המרק: אם לא מבגלים אותו בסיר הגדול ביותר (שימו לב המבשלות!) ואם לא ממלאים את המרקיות לגמרי (שימו לב המחלקים!) המרק על השולחן פשוט לא מספיק.

מנה: דברנו על האפשרות להגיש שניצל במקום עוף, אך הדבר חלוי לא רק במחירים אלא גם במבשלות. כמובן שגם לאוכלוסיה בעלי החיים יהיה משהו לומר בנידון... במקום: את הבמקום יי לחלק ע"י שני תורנים, כדי שיגיע לכל אוכליו במועד סביר. ירקות: כולנו מעדיפים אוכל חם על פני אוכל קר. זוהי מן אכסיומה המהלכת בכפר-הנשיא. אמנם יש לא מעט מעדיפי סלט קר חי אבל הם כנראה לא מספיק קולניים. על כל פנים מסתבר שאנו מלמים מחיר עבור הירקות המבושלים: מכיון שאין כל אפשרות בסידורי המטבח הנוכחיים לחלק לשולחן את המנה, הדייסה והירק בעת ובעונה אחת, אנו מקבלים את האוכל שלנו בתשלומים לשעורין (ביום שישי יעברו חלפו כ-8 דקות בין הגשתם של המאכלים היונים אל השולחן). ניסינו לשכנע את דוד שסלט חי הוא פתרון מתאים לבעייה, אך לעת עתה הוא עדין חושש מפני אלה שיצחקו שהם רוצים ארוחה חמה...

הורדת הכלים מהשולחן: אין צורך לספר לחברים איך נראה "פקק התנועה" שליד חדר מסיפת הכלים. החלטנו לנסות שיטה חדשה: בסוף הארוחה ירכזו האוכלים את כל הכלים בקצה השולחן והתורנים יורידו אותם מן השולחנות. ובכן, החל מן הערב - מרכזים את כל הכלים בקצה השולחן ולא מורידים אותם מן השולחן.

מזל טוב

1.12 פילים ודב קולט
10.12 חנה ודוד פרנקלין
11.12 דיאן וג'רי ניימרק

1.12 יורם בן-חיים
4.12 אבריאל גליק
מעין פלמה
5.12 מרים כהן
מעין מסר
8.12 איבן לויין
דני פרידלנדר
10.12 אמרי סולומון

תזודה

תודתנו שלוחה לכל החברים אשר היתתפו בשמחתנו,
תודה כפולה ומכופלת לבני ולהורי כתת "אייל" אשר לא חסכומאמץ בעשיה
ובטרחת, "לכל בית כפר-הנשיא" -- על האיחולים הלבביים ועל יצירת
האווירה החמה והאוהדת אשר חרמה יותר מכל.

ג'ו, שריטה וכל המשפחה.

"אנו נקריין את הסרט:
רולר בול

דרמה - ביום ג' 6.12

(המשך : " הנה מה טוב ומה נעים ")

ולסיכום: כשאני חוזרת וקוראת את כל מה שהעלינו בישיבה, נראה לי שאנו
עסוקים יותר מדי בענייני חומר, יותר מדי בפרטים הנוגעים בקיבתנו, אך מסתבר
שהפרטים הקטנים האלה משפיעים על הוגשמת הטובה של החברים בקבלת השבת.
וכבר אמרו חכמינו "אם אין קמח אין תורה". על ענייני תורה, כלומר על עסקי
הרוח של קבלת שבת אספר כמה מלים בשבוע הבא.

ובינתיים, שבת שלום
חמר

חנוכה

הרי לפניכם חכניו החג המתקרב. התכנית אינה יומרנית, ונזכיר לכם שהצלחת

כל האירועים תלוייה במידה לא קטנה בהשתתפותכם הערה.

5.

ת כ נ י ת ח נ ו כ ה

נר ראשון - יום א' 4/12 תהלוכת לפ רים

הדלקת נרות וסירה בחדר האוכל

ארוחת ערב בצורת בופה.

ערב חברתי - תערוכת חנוכיות.

נר שני - ערב חופשי.

נר שלישי - הדלקת נרות והסרט השבועי.

נר רביעי - הדלקת נרות והרצאה בנושא "הגבורה".

נר חמישי - ערב יצירה.

נר שישי - מסיבת חנוכה.

שבת - אין חכנית.

נר זמיני - הדלקת נרות וערב חברתי חנוכתי.

ח ג ש מ ח
צוות חנוכה

על תדציב אספיהה קטנה

אני, כמו הרבה חברים, קבלתי הפתעה לא נעימה כשראיתי מה סכום הכסף שמיועד לחבר להספקה קטנה. מעניין אותי לדעת על מה מבסס ה"איחוד" את סכום התקציב שהוא מציע. אני מכירה משקים שאינם כוללים לא את התה ולא את הקפה בתקציב של האספקה הקטנה והם ניתנים לחברים בצורה חפשיית. כמו כן יש משקים ששם החברים אינם משלמים בעד תה וקפה (עד כמות מסוימת) אבל גם סבונים, משחות שיניים וכ"ו ניתנים חפשי. מצד שני ישנם מיקים שמחייבים את החבר גם בעד הסוכר שהוא צורך.

הייתי רוצה פירוט יותר מדויק למה מיועדים 600 ל"י, שאנו מקציבים

לחבר לשנה להספקה קטנה (אפילו במחירים היננים!)

בשיחות עם חברים עדיין לא מצאתי מישהו שיכול להסתדר עם התקציב,

אפילו אלה כמוני, שרק קונים דברים בסיסיים ולא שוקולדות, עוגיות וכ"ו.

אני מצפה לחשובה!

שוש ס'

סיכום עונת הקטיף וכ"ו הלאה

ובכן, לפני שבועיים וחצי גמרנו את קטיף הכותנה. סיכומי היבול אצלנו, והם מורים על יבול ממוצע של 427 ק"ג לדונם, כלומר עליה משמעותית מיבול רב-שנתי ממוצע של כ-390 ק"ג לדונם. היבול הממוצע בכל הגליל הוא גבוהה השנה, למרות שאין, עדיין, סיכום מדויק. לנו, בכל אופן, אין טענות בקשר למספר הקילוגרמים, אין זה היא עולמי, ארצי ואפילו לא של הגליל אבל אין מה להתבייש בו. הקטיף עבר עלינו במחצה ובחדוות יבירה מופלגת בעיקר בשל השתתפותם של מספר אישים שונים (ומשונים) - מגוון רחב של אוכלוסיית כפר-הנשיא הלווחת: שמאל חצור (שעדיין אצלנו) הב קולט, גבי אורן, הרולד וולך - המכונה "פופאי", ארית אדמוֹלֶרֶנו וולפין, שני קוטפים צעירים אך מנוסים כגון: דני חייט המכונה "החצור", משה גרשמן - המכונה THE HULA KID, לס- המכונה לס, ועוד צעירים ולפעמים טובים: מיקי חייט, דוד דיבון, אהרון לויין יכלל"א ואורן קולינס המכונה - כללנס. תודהנו נחונה לכולכם על שעזרתם לצוות הקבוע להגיע עד הלום - טרא - א - - - ח!

יחד עם זאת עלי לציין לטובה את העובדה המפתיעה שהקטיף עבר ללא תקלות

סנסציוניות כגון: כנס מחזור סרקטורים בתעלה הדרומית, התהפכויות למיניהן

וכדומה. אבל שלא יכנס בכנס החשש, מיד עם חום הקטיף, בתחילת העיבודים, הוכיחו

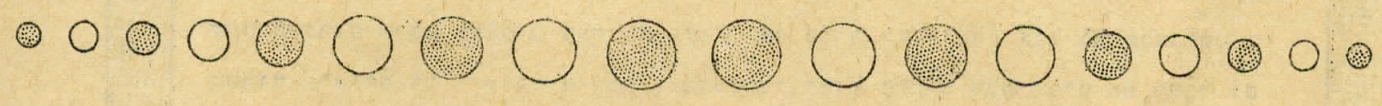
כוחותינו לא נס ליחה, וביצעו מספר גיחות פתע אל התעלות, מי לבד ומי עם כלי

מאחורי הטרקטור.

כעה אנו משתדלים להספיק כמה שיותר לפני הגשם, שדרך אגב לא יזיק לנו, הווה אומר - שלוש משמרות, ושוויץ נוסף.
מי שמוצא יום ללא תקלות - שיחקש אתי בבקשה.
להתראות בחולה - למי שרוצה ברצינות.

גדי

חמסיר זה נכתב והושר במסיבת המתגייסים - מתחררים ע"י משפחת בן-יהודה.
הרי מילות הסמסיר:

תמרה בחורה טובה	גילה סוף סוף משתחררת
מקפידה למלא כל חוב	את מפקדיה סובבה על הזרת,
אך אין זו גוזמה	עליה לשלוט - או לחת לה פקודות
שהיא כה תמימה	קשה מאילוף הסוררת!
שלעבוד עליה - מצווה!	נאווה בקרוב השתחרר
דינה, מי חוץ ממך	ותתחיל בחיים לסתדר
מייצג השויון - ועוד איך!	אך אתם עוד תראו
תראי לכולם	ובוודאי תקנאו
ביבשה ובים	כשתתפוס לה בסוף מליונר.
שגם בנות יודעות לרתך!	אהרון גיטריסט גדול
הלך לצבא גם אורן	עוד יגיע לקרנגי-הול
שחקן כדורגל, דון-ז'ואן	רוק, ג'ז ופופ
עשר בנות	הוא משמיע נוק-סטופ
כולן חתיכות	כי הוא לא מרובע - הוא עגול!
השאיף פה עם חץ בלסבן.	שער מתולתל ופרוע
וזהו סוף סוף אחרון	ג'ינג'י באופן קבוע
הגענו אתו לשרון	גילגול של הצחוק
בשיבילה בצבא	שנשמע מרחוק
השאלה החשובה	זאת דנה - הרי זה ידוע.
אם תדע לשמור ת'לשון.	לדורית לא אפפת המסדר
עכשיו גם לכם כל השאר	לא הקור ולא שום דבר
שעוד לא אמרנו דבר:	מה שמדאיג את דורית
כל טוב מאחלים	מחשבה אכזרית -
וחיים די קלים	שג'ורג'י לבד פה נשאר.
וכאן, רבותי, זה נגמר!	

על הורי-חברים

לאחר האקסטזה של ביקור הנציא סאדאח, קשה לשוב לענייני משק וחברה, אך לדעתי הגיע הזמן לדון מחדש במצב מקומי הדורש ליבון זה זמן רב - דהיינו, מעמד הורי חברי קיבוץ.

ההתפתחויות האחרונות (ואולי גם אלה של העתיד הקרוב?) מהוות חומר למחשבה ולהרהורים על המצב כולו. כדי לפתוח את הדיון, הנה: בניכם כמה מהערותי. ראשית כל, עלי לציין שזוג נשוי המבקש להתקבל לחברות חייב בשנת מועמדות - ולאחר מכן גורלו נקבע בהצבעה על שני בני הזוג בנפרד. קבלת מועמד כלשהו אינה מחייבת אותנו בקבלת בן זוגו. על ידי כך נשמר לנו הזכות לבחור עם מי ברצוננו לחיות.

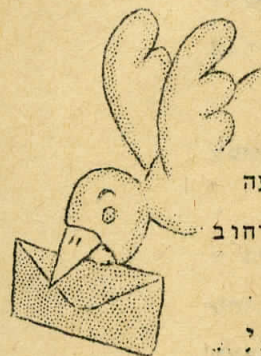
אולם אנו חייבים לקבל את הורי החברים כנראה, בלי תקופת מועמדות, ובמקרים מסויימים, בלי להכיר אותם כלל. לא רק מקבלים אותם, אף מעניקים להם זכויות בשטחים האסורים בהחלט לחברים! למשל, מותר להם להחזיק באוטו או בדירה בעיר; מספר ימי החופש אינם מוגבלים לגבי הורים - ובצדק היות והם אינם חברים. ועכשיו להצעותי:

1. על חבר חדש לחכות (נגיד) חמש שנים עד שיותר לו להביא את הוריו לגור אהו בקיבוץ.
 2. לגבי הורים, תקופת מועמדות של שלוש שנים. במידה ויחשבו לאחד תקופת המועמדות, יחולו עליהם כל החובות והזכויות של חברים בקיבוץ.
- במבט ראשון נראה אולי שמעמד ההורה בקיבוץ נחלש, אך ברור שאם ניתן לקבל הורה לחברות, מצבו יוגן.
- הורה שהתגורר בקיבוץ מספר שנים לא ייאלץ לעזוב את המשק במקרה שבניו יחליטו לעזוב. יש הסוענים שאחריות להורים נופלת על הבנים, אם הם חיים במשק ואם לאו. דעה זו אינה פסולה, אך יש לקחת בחשבון הורים (אולי זקנים) שאינם רוצים לגור עם ילדיהם, ועוד יותר חשוב - אינם רוצים לנטוש את בתיהם וחבריהם בקיבוץ.
- מה נהוג במקרה של פטירת הבן? האם אנו "מורשים" את האחריות לילדי המשפחה הנותרים מחוץ לקיבוץ? בודאי שלא! אם כן, מדוע מחייבים הורים לנטוש את בתיהם בנסיבות אחרות?

יתכן שהצעותי לא יתקבלו בצורתן הנוכחית. חברים אחרים יציעו. אולי חמש שנים במקום שלוש, או אולי חדשים! אך במלים של מסתם ב': "הכל ניתן למשא ומתן". תקוותי שלפחות נחליל בליבון הבעיה ונוכל לבחון מחדש את מעמד הורי החברים.

נותנת הדואר

9.

ובכן, ראשית כל, סליחה על זה ששלחתי בפעם האחרונה מכתב לא גמור, האמת היא שלמחרת כשהתחלנו לנסוע, פתאום מצאתי את סיום המכתב. אני פשוט מנסה לזכור מהי סיימתי והיכן את המכתב האחרון.... בקליפורניה... ובכן, ביום שלישי בערב, אחרי שסיימנו לעבוד, לקחנו את הפעקאלאך והתחלנו לנסוע לעבר לאס-ווגאס - מקליפורניה כשש שעות נסיעה רצוף. הגענו ללאס-ווגאס בערך בחצות הלילה, וכשאתה נכנס מהחושך אל הרחוב המרכזי של לאס-ווגאס עם כל האורות, והפרסומות - זה כמו לעבור לאור יום. ממש מטיילים ברחוב, וזה מואר בצורה פנטסטית. בכל אופן אני נשאיתי במכונית, והלכתי לישון ואלכס מיד לקח את הרגליים והלך למלון ה- MGM אחד המעווארים ביותר, בשביל לראות איך מהמרים האנשים, ולבזבז קצת כסף. דבר אחד שצריך להסביר - המכונית שלנו בערך בגודל של סוברו, קנינו מזרון גומאוויר, מורידים את המושבים הקדמיים אחורה, פורסים את הגומאוויר, והולכים לישון. בד"כ חונים ליד בתי-חולים, כי חמיד מואר שם, ובבוקר יש מיד שירותים להתרחץ וכ'ו. להתקלח - מתפלחים לחניוני קמפינג או שקופצים לאיזו בריכת שחיה, מסתדרים. בכל אופן, בלאס ווגאס ישנו במגרש הניה של ה- CAESARS PALACE, בבוקר קמנו, הלכנו למלון ה- 20TH CENTURY HOTEL המפואר ביותר בווגאס, הכנסנו 25 סנט למכונה ומשם והלאה הצלחנו להרוויח 35 דולר. עם חלק מהכסף הזה הלכנו ואכלנו ברנש - עם שמפניה בסגנון בופה, אפשר לאכול כמה שרוצים במחיר של ארבע וחצי דולר לאיש. תארו לעצמכם שני ישראלים בג'ינס וטריקו נכנסים לשם ואוכלים כמו מליונרים - למה לא? בפרט שזה על חשבון המאפיה!! מים הגענו למלון בשם - "קרקס-קרקס", ויש שם הופעות קרקס חינום ללא הפסקה - לילדים, בזמן שההורים מהמרים. משם קפצנו לבריכת השחיה של המלון ואח"כ - להופעה של סמי דייוויס ג'וניור - מהן ממש פנטסטי, אשר את חלק מההוצאות הצלחנו לכסות ע"א הרווחים בהימורים - כך שלגבינו לאס-ווגאס לא היחה כל כך יקרה. מלאס-ווגאס נסענו לסכר הובר שבזמנו, כשהקימוהו, היה הגדול בעולם. הוא נמצא בגבול של נבדה ואריזונה. נבדה - ארץ מדברית וההרים אדמדמים, מהיום ניגוד לים ולאדמה הבהירה צהבהבה. אריזונה - ארץ שטוחה, משהו מזעזע - אפשר להשתגע כשנוהגים שם. כנ"ל לגבי ניו-מקסיקו וטקסס, לפחות בחצי המערבי שלה. הקניונים באריזונה פנטסטיים ולגבי הגרנד קניון - לא ארחיב מכיוון שבסח שמעתם מיאיר וכ'ו. יש מומר שכדי לראותו בכל הדרו צריך להיות של לפחות של ושה-ארבעה ימים - יומיים לטיול בפרדות, יום אחד לטיסות בהליקופטרים ויום אחד סתם לראותו

בכל שעות היום. לידיעת המתכוונים להיות שם - טיול בפרדות וטיסות בהליקופטרים - זה דבר יקר: בהליקופטר, כל מיל עולה דולר וטיולי הפרדות לכל יום קרוב ל-30\$. חצינו את אריזונה ובדרך עצרנו במכתש שנוצר מנחיתת מטאור ונשמר בצורה הטובה ביותר בעולם, וכך עצרנו בפרק לאומי של עצים מאובנים ו"מדבר צבוע", מוצאים חולות צבעוניים כאלה גם בנגב. מאריזונה המשכנו לניו-מקסיקו. עיר הבירה שלה - סנטה-פיי, עיר מקסימה עם אזור עתיק שנשמר בצורה יפה ורואים בברור את סגנון הבניה המקסיקאי שלדעתי הוא מקסים. העיר הגדולה ביותר בניו מקסיקו היא אלברק. בסיס צבאי של הצבא האמריקאי שהוקם לידה עזר מיד לפיתוחה של העיר. ברובע העתיק של עיר זו מוכרים האינדיאנים ממעשי ידיהם לתיירים. שכחתי לצין שגם באריזונה וגם בניו מקסיקו ישנה אוכלוסייה גדולה של אינדיאנים, וכשנוסעים בכבישים, עוברים משמורת טבע אחת לשניה. בדרום ניו מקסיקו ישנה קבוצת מערות נטופים הגדולות ביותר בעולם בשם קרלסבד. ישנם סיורים של שני מייל רק במערה אחת וסיור של שלוש שעות לאורך 3-4 מיל בשרשרת המערות. גובה המערות מגיע ל-85 מטר במקומות מסוימים, כך שתארו לעצמכם כמה מליוני שנים זה לוקח לנטיפים מהחקרה לרדת לחצי הגובה של המערה. במקביל, יש נטיפים שגורמים לצמיחה מהרצפה כלפי מעלה.

משם המשכנו לאל-פאסו, טקסס. אל-פאסו נמצאת על הגבול בין ארה"ב למקסיקו, ישנם גשרים בין אל-פאסו וגוארז ואפשר לעבור בהם ברגל מצד אחד לשני. אנחנו עברנו שם כמו יעוברים כולם. המעבר הוא חד כזה שקצת קשה בהתחלה. בבת אחת עוברים מתרבות מערבית לתרבות מקסיקנית-ספרדית. רוב האנשים במקסיקו דוברים רק ספרדית, הלכלוך ברחובות, הדוכנים למכירת טקו, הבתים הקטנטנים שדלתותיהם נפתחות ממש מתוך המדרכות, העוני והרצון הזה להיות כמו האמריקאים. יצאנו אל מחוץ לגוארז (ככל שיוצאים ומתרחקים, גובר העוני, החקלאים בכפרים גרים בבקתות בוץ או בצריפים. חשמל כמעט ואין ופרט לכביש הראשי אין כלל כבישי אספלט בין הכפרים. כאשר חזרנו לארה"ב שאלו אותנו במכס אם קנינו משהו, וכשענינו שלא, לא האמינו לנו וסרקו לנו את כל המכונית, בדקו במקטרת אם יש ריח של סמים וממש בדקו ברצינות.

מאל-פאסו התחלנו נסיעה ארוכה ומייגעת של יומיים וחצי בטקסס עד להוסטון. טקסס עד הוסטון, או סאן אנטוניו הינו חבל ארץ מדברי שטוח ולא רואים דבר פרט למשאבות נפט וגלגלי רוח לשאיפת המים לבקר ולכבשים. סאן אנטוניו, אולי העיר העתיקה ביותר בטקסס, החלק העתיק משוחזר להפליא וכמובן מה"אלאמו" המפורסם עדין עומד. הוסטון - עיר שהתפתחה בצורה פנטסטית עקב תעשיות הנפט, עיר מאד מודרנית. מחרתיים בבוקר אנחנו נעים מכאן לניו-אורלינס, משם לאורך החוף לפלורידה החוף המזרחי, שיקגו והביתה, למשק.

עד אז... להתראות לכולם ולהשתמע בקרוב, ממני יעל.

ל ק ר א ת ה א ס פ ה

נסיעות מיוחדות לחו"ל

באספה האחרונה התקבלה הצעת אריה ו' להסדר נסיעות לחו"ל לפי שיטת הנקודות, להוציא את סעיף ח'.

סעיף זה יובא לדיון באספה הבאה להכרעה.

קיימות שתי הצעות:

א. הצעת אריה ו'

במקרה של נסיעה מיוחדת כשאינ לחבר מספיק נקודות, הוא יוכל לפנות למזכירות בבקשה להלוות לו נקודות. (בן זוג יוכל להשתמש בנקודות של בן זוגו לצורך זה). במידה ויעד הנסיעה המיוחדת יהיה רחוק יותר מיבשת אירופה (היעד עליו מבוסס התקנון) יענוק המשק מענק על מנת לכסות את ההפרש בין מחירי הכרטיסים.

ב. הצעת גרשי

לגבי נסיעות מיוחדות האספה מאשרת את העקרון של השתתפות החבר בהוצאות. השתתפות הקיבוץ תחבטא בהלוואת נקודות או במתן עזרה כספית בהתאם למספר הנקודות העומדות לרשות החבר והמרחק אליו הוא צריך לנסוע.

128

P A R E N T S '

P A G E

December 2, 1977

Dear Parents,

It has been a very uneventful week with little to report. So **this** PARENT'S PAGE is a "forward-looking" one.....

For example, this evening at 9:15 in the dining room there will be a Film Marathon featuring films from the British Council and from the Film Board, on a variety of subjects.

The most important event in the offing is of course Chanukkah. The festival will begin Sunday night and continue for the traditional eight days, which as always will be filled with candlelighting, parties, doughnuts, etc. For those of us **who** have small children or grandchildren Chanukkah can become a dizzying round of parties, but of course everyone has a good time, especially the kids.

The program for Chanukkah is as follows:

1st Candle (Sunday night)	Torchlight procession around the kibbutz.
Candlelighting and singing in the dining room.
2nd Candle	Free evening
3d Candle	Candlelighting and the weekly film.
4th Candle	Lecture in Hebrew on the subject of heroism.
5th Candle	Crafts evening.
6th Candle	Chanukkah party featuring a show, dancing, refreshments, etc.
Shabbat	
8th Candle	Chanukkah Social in the Moadon.

BIRTHDAYS

4.12	Avri Glick
	Maayan Palma
5.12	Miriam Cohen
	Maayan Maser
8.12	Ivan Levine
	Danny Friedlander
10.12	Imri Solomom

ANNIVERSARIES

1.12	Phyllis and Dov Collett
10.12	Chana and David Franklin
11.12	Diane and Gerry Nymark

SHABBAT SHALOM AND CHAG SAMEACH
Ronna